

Η ΠΛΑΗΑ ΑΘΗΝΑ ΣΑΝΑΖΗ

Ραδιοφωνική έμπομή διά
τήν 12 Δεκεμβρίου 1971
ήμερον ΚΥΡΙΑΚΗΝ
καί ώραν: 21.45 - 22.15

Τήν έμπομήν παρουσιάζουν
ό ΚΩΣΤΑΣ ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ
καί ό ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ.
Τραγουδά ή ΚΑΒΙΩ
Δ Ε Ν Α Ρ Δ Ο Υ.

1442

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Έρεις Γιάννο μου, πόσες του μηνός είναι σήμερα ;

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Νομίζω πως είναι δώδεκα Δεκεμβρίου.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Άκριβως. Δώδεκα Δεκεμβρίου. Καί ξέρεις για ποιόν λόγο σ' έρωτώ ;

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Μαντεύω ότι θά μου πης ότι σε άλλες δώδεκα μέρες, θά έχωμε παραμονή Χριστουγέννων.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μπαββα Γιάννο που τό κατάλαβες. Μάλιστα, σε δώδεκα μέρες θά έχωμε παραμονή Χριστουγέννων καί νομίζω...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Τί νομίζεις ; Η' αρχίσωμε τήν Χριστουγεννιάτικη συζήτηση από τώρα ; Εάν νωρίς δέν είναι ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Άσφαλώς είναι νωρίς, μά δέν πρόκειται νά μιλήσωμε για τά Χριστούγεννα, μά για τέτοια άκριβως έποχή, τήν προ-Χριστουγεννιάτικη που άρχιζαν οι άφιμαχίες στους δρόμους.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Τί είδους άφιμαχίες ; Καυγάδες ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ναι... σχεδόν καυγάδες ήτανε οι πρώτες Χριστουγεννιάτικες συναλλαγές.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Συναλλαγές ; Καί άρχιζαν δεκαπέντα μέρες πριν ;

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Από τήν πρώτη Δεκεμβρίου βγαίνανε τά κοπάδια στους δρόμους
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Τί κοπάδια ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι' όχι μόνο στά σοκάκια καί στίς γειτονιές, μά καί στους κεντρικούς δρόμους τής 'Αθήνας, στήν όδόν Σταδίου, στήν Πανεπιστημίου, στήν πλατεία 'Ομονοίας, παντού...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Μά τί κοπάδια βγαίνανε ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν κατάλαβες ; Τί τρώει ό κόσμος τά Χριστούγεννα ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Συνήθως γαλοπούλα !
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Επί τέλους. Τώρα μπηκες στό ~~αίμα~~ νόημα.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Κοπάδια μέ γαλοπούλες ; Γυρίζανε στους δρόμους οί γαλοπουλατζήδες ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πώς τους είπες ; Γαλοπουλατζήδες ; Μπράβο. Πολύ πετυχημένος ό επαγγελματικός χαρακτηρισμός. 'Ο παληός ό άθηναίος, ήτανε σφιχτός καί οίκονόμος. "Ήθελε τήν γαλοπούλα του τά Χριστούγεννα, μά δέν ήθελε καί νά τήν ακριβοπληρώση. "Αν τήν άγόραζε παραμονιάτικα, θά τήν πλήρωνε σφαγμένη στόν χασάπη πέντε κι' έξη δραχμές τήν όκιά, ένώ άν τήν άγόραζε είκοσι μέρες πριν ζωντανή μέ τά φτερά της, θά τήν πλήρωνε μία δραχμή τήν όκιά. Μία γαλοπούλα έξη έφτά όκάδες, έξη έφτά δραχμές.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Βέβαια, έφου είχε τήν εύχέρεια νά τήν έχη στό περιβολάκι του ή στήν άυλή του ή στήν τaráτσα του καί νά τήν ταΐζη, νά τήν παχαίνη.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βέβαια καί σ' αυτήν τήν περίπτωσι χωρούσε κάποια άπάτη...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Τί σόϊ άπάτη ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μία μικρή νοθεία.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Δηλαδή ; Νοθεύανε τίς γαλοπούλες ; Μέ ποιό τρόπο ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μέ πρόσθετα φτερά πού τά κολούσανε μέ κόλλα ανάμεσα στά έλλα φτερά.

- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** "Βλα τώρα καημένε Δημήτρη. Πόσα φτερά μπορούσανε νά κολλήσουνε σέ μιά γαλοπούλα ; Τά φτερά είναι πούπουλα. Πόσο θά βάραινε ή γαλοπούλα ; Δέκα, είνοσι δράμια ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Αυτό ήτανε τό κόλλο Γιάγκο. Τό φτερό του γάλου έχει στέλεχος, καλάμι πού λέμε *η ο υ φ ι ο*... Ρίχνανε λοιπόν στό κούφιλο καλάμι λυωμένο μολύβι καί τό φτερό έβάραινε . Τά κολλούσανε ύστερα μέ τό βάρος αυτό στήν γαλοπούλα καί τό πουλερικό έβγαινε βαρύτερο καί μιση όμω περισσότερο...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Τί λές βρέ άδελφέ ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Μάλιστα, μάλιστα. Ξέρεις πόσες φορές βρέθηκαν φτερά γαλοπούλας παραγεμιστά μέ μολύβι ; Καί φυσικά ή όλη ιστορία τελείωνε μέ μερικές βλαστήμιες καί άφθονο ύβρεολόγιο : Βρέ τούς λωποδύτες, βρέ τούς άτθμούς, βρέ τούς κλεφταράδες...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** 'Εμείνο πού δέν καταλαβαίνω είναι πώς πηγαίνανε στούς δρόμους τής 'Αθήνας, όλόκληρα κοπάδια γαλιά καί γαλοπούλες ; Δέν φεύγανε ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Πώς νά φύγουνε ; Τίς συνοδεύανε δυό τρεις φουκαράδες μέ μακρυά καλάμια καί τίς κατευθύνανε... Κι' έκουγες νά διαλαλούν ; Γάλοι καί γαλοπούλες γιά τά Χριστούγεννα... Γαλοπούλες Παρουσιώτινες... γαλοπούλες Χαλικίδος. Μάλιστα, όπως έγραφε σ' ένα του χροβογράφημα ό Πιύλος Μερβάνας, κάποιος τέτοιος πλανόδιος πωλητής γάλων, ξεφώνιζε : Γάλοι από τό Παρίσι...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Γάλοι από τό Παρίσι ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Μάλιστα. Καί κάποιος φυσικά τόν ρώτησε : Τί λές βρέ : Τίς γαλοπούλες τίς φέρνεις από τό Παρίσι ; Καί ό χριστιανός αποκρίθηκε : Δέν είναι γαλοπούλες... είναι γάλλοι... καί άφού είναι γάλλοι μπορεί νά είναι κι' άπ' τό Παρίσι.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Τό γεγονός είναι ότι ό γάλος είναι τό μόνο πουλί πού δέν έχει συγκεκριμένη έθνικότητα. 'Εμείς τούς λέμε γάλους ένω οι Γάλλοι τούς άποκαλούν Ινδούς... Ινδιάνους.

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μήπως κι' έμεις δέν τούς λέμε καί **δ ι ά ν ο υ ς** ; Όπως
 άλλως τε καί οί βυζαντινοί πού άποκαλούσαν αύτά τά που-
 λιά : θρνιθας έξ 'Ινδιών.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Ωστε ξέρανε στό βυζάντιο καί τίς γαλοπούλες ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οχι μόνο τίς ξέρανε μά τίς τρώγανε καί παραγεμιστές.
 'Η σχετική συνταγή έγγραφε : 'Ινδικήν θρνιθα συνονθυλευτήν
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ **Σ υ ν ο ν θ υ λ ε υ τ ή ν**. Μέ συνονθύλευμα δηλαδή, μέ πα-
 ραγέμισμα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μά ξέρεις μέ τί παραγεμίζανε τίς γαλοπούλες τους οί πλού-
 σιοι βυζαντινοί ; Μέ φάρια !
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Δέν είμαστε καλά. Γαλοπούλα μέ φάρια ; Τί γεύσι θά μπο-
 ρούσε νά 'χη γαλοπούλα γεμιστή μέ φάρια ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιατίγνο μου είλικρινώς δέν ξέρω. Δέν ζούσα βλέπεις εκείνη
 τήν εποχή έξακόντισα χρόνια πριν. Όπως δήποτε για νά ξανα-
 γυρισωμε στην έθνικότητα τής γαλοπούλας, σιέφου ότι οί
 οί έγγλέζοι τόν γάλο, τόν ξέρουνε για τουρκο : Τέρικω, τόν
 άποκαλούν.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μήπως κι' έμεις δέν τόν λέμε **κ ο υ ρ κ ο** ; Τουρκο μέ πα-
 ραφορά. Όμως νομίζω ότι άρμετά άπασχοληθήκαμε μέ τούς
 γάλους καί τίς γαλοπούλες καί είναι καλός καιρός νά δώσωμε
 τόν λόγο καί στην φίλη μας τήν Ελειώ... νά μάς πη δ τι
 προτιμεί.
- ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΑΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Μ' τήν βάρια μου φτάνω σ' έσένα
 νά σου πω πόσο πιά σ' άγαπώ...
 Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ξέρεις τί μου θυμίζει αυτό τό τραγουδι Γιατίγνο ; Σε χρόνια
 πολύ παλαιότερα, όταν έβρεχε ή 'Αθήνα γινότανε λίμνη. Πέρα
 για πέρα μία λίμνη. Καί τήν νύχτα πηγαίνανε οί πανταδόροι
 κάτω από τό σπίτι του Δημάρχου καί τραγουδούσανε :
 Μέ τήν βάρια μου φτάνω σ' έσένα- δέν μπορώ στά νερά νά
 πατώ...Κι' είναι καί τά φανάρια σβησμένα κι' έτσι άδεια
 τσαλαβουτώ...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ

"Εγω άκούσει ότι τό ζήτημα τής βροχής στην παλιά 'Αθήνα ήτανε δρᾶμα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Δρᾶμα μόνο ; Δέν λές καλύτερα τραγωδία ; Κάποιος παλαιός δημοσιογράφος καί χαριτολόγος, ό 'Ασημάκης είχε κάνει ένα λογαριασμό, μιᾶ στατιστική μάλιστα, πόσες φορές μέσα σ'ένα χρόνο ή Πυροσβεστική 'Υπηρεσία 'Αθηνῶν είχε τρέξει νά σβήση ~~φωτιάς~~ πυρκαγιές καί πόσες φορές είχε κληθεῖ ν'άδειάση πλημμυρισμένα υπόγεια.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ

Καί άσφαλῶς αυτές οι δεύτερες περιπτώσεις θά ήτανε περισσότερες από τής πρώτες. Θυμᾶμαι πού λέγαμε λίγες εβδομάδες ~~πριν~~ για πῆν ιστορική περίπτωσι τής νύχτας τοῦ 'Αγίου Φιλίππου πού πλημμύρισε ό 'Ιλισσός καί πνίγηκαν τότε δεκαεπτά άτομα

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

καλά πού τό θυμᾶσαι. Αὐτή ή κατάσταση ήτανε συνηθισμένη στην παλιά 'Αθήνα. Βέβαια δέν θέλω νά πῶ ότι κάθε βροχή, κάθε τέτοιος κατακλυσμός είχε καί ανθρώπινα θύματα, μα ότι δεκάδες, εκατοντάδες υπογείων πλημμυρίζανε, ήτανε γεφφνός. Σοῦ ἔλεγα πρίν από λίγο, ότι αὐτός ό μακαρίτης χαριτολόγος δημοσιογράφος ό 'Ασημάκης είχε κάνει μιᾶ στατιστική για τά υπόγεια πού πλημμυρίζανε καί ἔτρεχε ή Πυροσβεστική 'Υπηρεσία νά τά άδειάση. Διάβασε ἐδῶ νά ίδης τί ἔγραφε σχετικά τότε αὐτός ό - 'Ασημάκης

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ

Γιά δῶσε μου.. Προσευχή 'Αθηναίου.

Βρέχε θεέ μου, βρέχε τακτικά
ρίχνε νερό μέ τήν όνη
οι δρόμοι τής 'Αθήνας μας νά πλημμυρίζουνε
κι'οι 'Αθηναῖοι μέ βάρκες πιά νά τριγυρίζουνε .
Γιατί νά βλέπουμε τά ἔδια καί τά ἔδια ;
μέ μιᾶ γερή νεροποντή, θά κάνωμε ταξίδια
θά βλέπουμε καί ποταμούς ~~πλημμυρισμένους~~ περιωπής,
ή όδός Σταδίου θά γίνεται Μισισιπής
θά ξευτελίζεται μπρός στην 'Αθήνα ή 'Υδρόγειος
κι'ή Βάθη, πιά θά εἶναι θάλασσα Μεσόγειος...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί συνεπλήρωσε τήν προσευχή του 'Ασημάκη ο Μωραΐτινης, τήν επομένη :

Κι' ἄφοῦ ἡ πρωτεύουσα δέν ἔχει κήπους οὔ-ε πάρια
θά ἔχη λ ί μ ν ε ς νά πηγαίνωμε μέ βάρια
κι' ὅταν θά φεύγουν τά νερά, δέν θά 'ναι οὔτοια
νά 'ναι ἡ 'Αθήνα μία θάλασσα Κασπία ἢ Λασπία !...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Πολύ ὠρατο. Πάντως αὐτή ἡ κατάστασις ἔχει λήξει εὐτυχῶς διότι ἡ πρωτεύουσα ἔρχισε νά ἀποικτᾷ δίκτυο ὑπονόμων πού τραβᾶνε τά νερά τῆς βροχῆς

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Εὐτυχῶς, γιατί στά 1900, ἐδημοσιεύθηκε μιά γελοιογραφία τοῦ μεγάλου ἐκείνου γελοιογράφου τοῦ θέμου "Αντινου, ὅστε-ρα ἀπό μιά νεροποντή, μέ μιά φανταστική κιβωτό τοῦ Νῶε γεμάτη 'Αθηναίους καί εἶχε μιά λεζάντα ἐκκλησιτική : 'Ἡ Κιβωτός τοῦ 'Α θ η ν Ὡ ε ...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Βεκινήσαμε ἀπό τήν προ-χριστουγεννιάτικη ἐποχή καί πέραμε στίς βροχές. Κοντεύομε νά πνιγοῦμε... Δέν ξαναγυρίζομε στό θέμα αὐτό, τίς χριστουγεννιάτικες προετοιμασίες :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν ἔχω ἀντίρρηση καί μάλιστα νά μιλήσωμε γιά τόν περίφημο γερμανό συμπολίτη μας τόν Νάϊφарт.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Νάϊφарт ; Γερμανός καί ἦτανε συμπολίτης μας ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σχεδόν συμπολίτης, σχεδόν 'Αθηναῖος, τύπος τῆς παληῆς 'Αθήνας. 'Αλήθεια, νά ἕνας τύπος πού τόν ξεχάσαμε τελείως.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τί ἦτανε αὐτός ὁ Νάϊφарт ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ἐμπορος. "Ἐμπορος καί γλεντζές. "Ἐμπορος καί γλεντζές καί διάσημος γυναικῆς. "ἦτανε ὁ πρῶτος ἔμπορος πού εἶχε στήν παληά 'Αθήνα κατάστημα κομφοτεχνημάτων. Ποῖός δέν τόν ἐγριζε τόν Νάϊφарт, τόν κομφοτάτο ἐκεῖνο μεσόκοπο τύπο, μέ τά σχεδόν ἄσπρα μαλλιᾶ καί τό κατάκυρο ἀπό τήν παραμπογι μουστάκι, μέ τό μονύελο στό μάτι μέ φαρδειά μεταξωτή κορδέλλα καί τό ἀπαραίτητο γαρύφαλο στήν κομβιοδόχη ;

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ "Ήτανε λοιπόν κομψότατος ο Μάϊφαρτ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κομψότατος. Από την κομψότητά του και τά σπασμένα του έλλη-
νικά έγινε τύπος της 'Αθήνας, μά τύπος σπουδαίος πού τόν γνω-
ρίζανε όλοι και όλες. "Ήτανε διαρκώς έρωτευμένος μέ κάποια
ξένη άρτίστα. Καί έτρωγε μέ αυτήν ή για χατηρι της όλα του
τά χρήματα. "Έχεις ποτέ σου ακούσει για τήν Ζάν ντ' 'Αρράς ;

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Ζάν ντ' 'Αρράς ; Μά βέβαια... ήτανε μία περίφημη ξένη άρτίστα
φραντσέζα νομίζω πού είχε άναστατώσει τούς 'Αθηναίους γύρω
στά 1890... έδώ κι 'όγδόντα χρόνια, δέν είναι έτσι ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Έτσι ακριβώς. Έρωτευμένος λοιπόν και ο Μάϊφαρτ μέ τήν Ζάν
Ντ' 'Αρράς και τόσο πού τοσ είχανε γράψει σέ μία έφημερίδα :
"Ο νοθς μου όλος κι'ό παρξς - κηγαίνουνε στην Ζάν ντ' 'Αρράς.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Ναι, ναι, ναι... τό έχω ακούσει αυτό τό δίστιχο. Μά γιατί πιά-
σαμε κουβέντα για τόν Μάϊφαρτ αφού μιλούσαμε για τήν προ-
χριστουγεννιάτικη έποχή ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Διότι ο Μάϊφαρτ είχε τό μοναδικό κατάστημα στην παληά 'Αθή-
να όπου εύρισκε κανείς περίφημα κομφοτεχνηματα για δωρα.
Τό μαγαζί του βρισκότανε στην όδόν 'Ερμού, κοντά στην Καπνικη
ρέα. Καί πουλούσε : 'Ανθοδοχεζα, πορσελλάνες, κρυστάλλινα
σταντοδοχεζα, ποθικλες άκριβές, μπομπονιέρες πανάκριβες,
πολυελαίους από κρύσταλλο, κηροπήγια μετάλλινα και ό τι
κομφοτέχνημα μπορούσες νά φαντασθης. Κι'έλεγε κι'ό ίδιος
τό μόνο κομφοτέχνημα, τό μόνο μπιμπελό πού ντέν πουλιέται
είναι τό Μάϊφαρτ... γιατί τό Μάϊφαρτ, άγοράζεις όλα τά
γυναικεζα κομφοτεχνήματα... "Ήτανε σοσ είπα μονίμως έρωτευμέ-
νος και πάντα μέ κάποιαν έλλη, τόσο πού τραγουδούσε κι'αυτός
μέ τούς καντάδόρους στον όρδομο : Πόσες φορές άγάπη μου...

ΚΑΒΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Πόσες φορές άγάπη μου...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ο Μάϊφарт λοιπόν, ήθελε νά διορθώση καί τήν έλληνική γλώσσα πού τήν εύρισκε ανάποδη.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ 'Ο γερμανός ήθελε νά διορθώση τήν έλληνική γλώσσα ; Δηλαδή τί διορθώσει ήθελε νά κάνη ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πήγαινε σ' ένα ανθοπωλείο, τοῦ Κιτάντη πού ήτανε τότε στήν πλατεία τῆς 'Αγίας Ειρήνης καί ζητοῦσε ένα τριαντάφυλλο γιά τό κομβιοδοχεῖον του...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ "Ηθελε νά πῆ τήν μπουτονιέρα του, τήν κομβιοδόχη ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ναί βέβαια καί όταν κανείς τοῦ τό διορθωνε, ἔλεγε : Γιατί λέτε ανθοδοχεῖον ; Νά λέτε καί κομβιοδοχεῖον ἢ τό ανθοδοχεῖον, νά τό λένε ανθοδόχη.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ "Ισως νά μήν εἶχε ἕδινο. "Ομως μέ κάτι τέτοια περνοῦσε τότε ἡ ζωή. Τήν 'Αθήνα καί τήν 'Ελλάδα καί ὅλον τόν κόσμο δέν τήν απασχολοῦσαν ἕλλα ζητήματα καί ὁ πόλεμος τῶν νεύρων ήτανε τότε ἄγνωστος. Οἱ μόνοι πόλεμοι πού απασχολοῦσαν τότε τοὺς Ἀθηναίους ήτανε ὁ πόλεμος τῆς καθαρ-ούσης κατά τοῦ Δημοτικισμοῦ, ὁ καλλιτεχνικός πόλεμος τῶν πρωταγωνιστριῶν τῆς Εὐαγγελίας Περσικεουπούλου κατά τῆς Αἰκατερίνης Βερόνη...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί ὁ ανθοπόλεμος τοῦ 1912...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ 'Ανθοπόλεμος ; Αὐτό πρώτη φορά τό ἀκούω.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Εἶναι ὁμως γεγονός. Στά 1912, μετά τόν πρῶτο βαλκανικό πόλεμο καί τήν νίκη τῆς 'Ελλάδος, ὁ κόσμος τό ἔραρξε στό γκέντι καί στόν χορδ. Καί στά 1912, ὁ δήμαρχος 'Αθηναίων ἔκανε μιᾶ μεγάλη ἐορτή στό Ζάππειο, τά 'Ανθεστήρια μέ βραβεῖα καί ανθοπόλεμο λυσιώδη.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Στό Ζάππειο ἔγινε αὐτή ἡ ἱστορία ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Στό Ζάππειο πού εἶχε διαρρυθμισθεῖ κατάλληλα. Σ' ὅλη τήν πλατεία τοῦ Ζαππείου, εἶχανε στηθεῖ ξυλινά ανθοστολισμένα θεωρεῖα πού νοικιασθήκανε πολύ ἀκριβά μάλιστα

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Φαντάζομαι τί θά έγινε...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν μπορείς νά φαντασθής. Σκέφου ότι όλη τότε ή 'Αθήνα και όχι λίγοι από τά περίχωρα και τίς κοντινές έπαρχίες, μαζεύτηκανε στό Ζάππειο. Όσοι προλάβανε νοικιάσανε θεωρεζα. Οί άλλοι νοικιάσανε καρέκλες στο καφενείο του Ζαπλείου και χιλιάδες λαού καθήσανε στά σκαλάκια του Ζαπλείου, στά παράθυρα στά παγκάκια και... στά δένδρα.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Σωπα ! Σκαρφαλώσανε και στά δένδρα ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Αν σκαρφαλώσανε ; Εμά δέν έμεινε νεραντζιά και πορτοκαλλιά άκατοίκτη. Είχανε φέρει και σκάλες άκδη για νά μπορέσουνε νά σκαρφαλώσουν και νά δοθνε τήν οαρέλασι των άρμάτων

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ 'Υπήρχανε και άρματα ; Λουλουδοστολισμένα βέβαια.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τουλάχιστον τριάντα μόνιπα περάσανε κατάφορτα από λουλούδια, μέ έπιβάτιδες όμορφες λουλουδοστολισμ'νες άθηναίεςδες μέ κατάλευκες ή ρός τουαλέττες. Τό Ζάππειο ήτανε στολισμένο μέ δέκάδες χιλιάδων τριακοντάφυλλα και γαρύφαλα και ήλλα λουλούδια. Έκατοντάδες παιδιά, πλανόδιοι πωληταί λουλουδιών γυρίζανε και πουλοθσαν λουλούδια για τόν άνθοπόλεμο. ~~και~~

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Και φαντάζομαι ότι όταν θά τελειώνανε τά λουλούδια τους μαζεύανε από χάμω τά πεσμένα λουλούδια του άνθοπολέμου και τά ξαναπουλούσανε...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ενθ δυό μπάντες, ή στρατιωτική μουσική μέ τήν διεύθυνσι του Σπύρου Καίσαρη και ήλλη μιά, δημοτική μέ τήν διεύθυνσι του Στεφάνου Βαλτετσιώτη παίζανε διάφορα χαρούμενα κομμάτια

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Και άσφαλώς θά παίζανε και τό περίφημο ντουέττο : Είρήνη και φωτιά, από τήν έπιθεώρησι Παναθήναια του 1911 πού τό είχανε τότε λανσάρει οί δυό άδελφές της Μαρίας Κοτοπούλη Κρυσσοθλα Μυράτ και Φωτεινή Λούη...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό θυμάμαι αυτό τό περίφημο τραγούδι τής επιθεωρήσεως Παναθήναια και θά ήξιζε νά μας τό τραγουδήση ή Κλειώ, γιά νά τό θυμηθοϋν οί παλαιότεροι από τούς άκροατάς μας.

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου)

Είμαι τής μάχης ή φωτιά - μέ μάτια φλογερά
και πόθο όρμητικό

Έμένα κάθε μου ματιά - παντού σκορπά χαρά
και βάλαμο γλυκό

Τό κάθε καλληκάρι - τρέχει γοργό γοργό
τόν θάνατο νά πάρη - όπου του δίνω έγώ.

Είμαι γλυκειά - είμαι κακιά

Είμαι γλυκειά - είμαι κακιά !

- Σάν σ'άγαπώ - κι'ό κόσμος τρέχει άπ'τής μιας τήν άγκυλιά
και γυρεύει άχόρταγος τής άλλης τά φιλιά

κι'άπ'τήν Είρήνη, πάει στοϋ πολέμου τήν φωτιά

και πάλι τήν ξεχνά έκεινη - μέ τής είρήνης μιá ματιά

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Ελέπεις λοιπόν άγαπητέ μου Δημήτρη, τί διαφοροποιήσεις έχει γίνει στά γούστα του κόσμου ; Αύτά τά χρόνια που λέμε τώρα πρέπει νά ήτανε τά τελευταία χρόνια του ρομαντισμου. 'Ο κόσμος δέν ζουσε παρά γιά ένα τραγούδι άπαλό, γλυκό, μελωδικό, μέ λόγια λογικά, ρομαντικά, χωρίς βάνουσα ύπονοούμενα και χωρίς βάρβαρη μουσική. Δέν μου είπες όμως ; Τά άνθοστολισμένα αύτά άρματα των άνθεστηρίων και του ένθοπολέμου παριστάνανε τίποτε ή ήτανε άπλώς διακοσμητικά ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Που νά θυμάμαι Πιάγκο μου ; Πέρασαν τόσα χρόνια από τότε.

Όμως μου 'χει μένει άνεξίτηλη στή μνήμη μου ή Παραμέννα

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Ποιά παραμέννα ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Η μάλλον δυό παραμέννες. Μιά άληθινή και μιá ψεύτικη.

'Η ψεύτικη παραμέννα ήτανε μιá θεώρατη από πεπεισμένο γαρτί και καλοφτιαγμένη παραμέννα, κατάφορτη από λουλούδια, σ'ένα άμαξάκι μόνιπο και στά πόδια της, καθόντουσαν δυό χαριτωμένα κοριτσάκια, ζωντανά αύτά που θυμάμαι και τά όνόματά τους :

Ναταλία Μπήκα και 'Ισαβέλλα Βάλβη. Τό έλλογο που έσυρα τό μόνιπο ήτανε κι'αυτό άνθοστολισμένο και ό άμαξάς που τό

ώδηφοσε φορούσε ένα πλατύγυρο φαθάκι, της μόδας τότε με μιά γαρνιτούρα από κόκκινα τριαντάφυλλα. Ή άλλη παραμάννα ήτανε ἀληθινή : Μιά γνωστή νεαρή κυρία της Ἀθήνας, πού λησμονῶ τό ὄνομά της αὐτήν τήν στιγμή, ἔσπρωχνε ένα παιδικό ἀμαξάκι, με τό χαριτωμέ νο βρέφος μέσα, λουλουδοστολισμένο αἱ καλλιτεχνικώτατο. Θυμάμαι ὅτι οἱ ἀκτίνες τῶν τροχῶν τοῦ ἀμαξιοῦ εἶχανε κόκκινα καί λευκά γαρόφαλλα καί ὅπως γυρίζανε, δίνανε μιά πεμπληκτική ἐντύπωση. Ὑπῆρχε καί ἀμάξι τῆς κυρίας Ἀνδρομάχης Μελλῆ, πολύ κοσμητικῆς τότε ἀθηναίας καί τῆς Μαρίας Λάμπρου πού συναγωνιζότανε σέ κοσμικότητα κάθε ἕλλη ἀθηναία.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Νά λοιπόν πού θυμάσαι μερικά ὀνόματα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μὲ δὲν μ' ἔχει δά ἐγκαταλείψει καί τελείως ἡ μνήμη. Θυμάμαι ἀκόμη τό ἀμάξι τῆς Τριανταφυλλάκου, τῆς Φωτιάδη. Ἐνα μόνο δὲν μπόρεσα ποτέ μου νά καταλάβω. Γιατί αὐτή ἡ ἑορτὴ τῶν Ἀνθεστηρίων ἔγινε τότε μόνο μιά φορά καί δὲν ἐπαναλήφθηκε ποτέ ἀφοῦ εἶχε τόση ἐπιτυχία. Καί ξέρεις πόση ἐπιτυχία ; Ὅριστε διάβασε ἐδῶ νά δῆς τί ἔγραφε ὁ Σουρῆς γι' αὐτόν τὸν ἀνθοπόλεμο.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ (Διαβάζει) Ἐπῆγα στ' ἀνθεστήρια καί εἶδα τὰ λουλούδια καί ἔκουσα καί μουσικὲς καί ὁμορφα τραγούδια εἶδα ἀνθοστεφάνωτες τίς γυναίκες χάρες μικρὲς δεκαπεντάχρονες καθὼς καί σφραντάρες εἶδα καί εἶδα φίλε μου, κάθε ὁμορφιά γλυκειά πού κάθε μιά τους ἦτανε, συχώριο καί μπουκιά... Ἐπῆγα στ' Ἀνθεστήρια καί εἶδα ὁμορφιές μπουκέττα ὀλοζώντανα, μπουκέττα συντροφικὰ τριαντάφυλλα δροσόλουστα, χῶμα μέσ' τό καλάθι κι' ἤμουνα μόνος κι' ἐνοιῶσα μέσ' τὴν καρδιά τό ἀγκάθι
καί ἐν τέλει κατατροπωθεῖς, ὅπως ὁ Ναπολέων εἶπα σέ τέτοιο Βατερλό... δὲν ξαναπάω πλέον !...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Νά λοιπόν πού ἔχομε κι' ἕνα ντοκουμέντο γιὰ τ' Ἀνθεστήρια τοῦ 1912. Ὅμως Γιάνγκο μου παρασυρθήκαμε καί ἡ ὄρα νας περνᾷ. Τί λές ; Προλαβαίνομε νά θυμηθοῦμε κανένα τραγουδάκι ἀκόμη ;

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μόλις προλαβαίνομε νά ποθμε ένα εϋθυμο καί σύντομο μά
 χαρακτηριστικό της παλαιᾶς καλής ἐποχῆς. Θαύμα πού εἶδα ἔω
 Σαββάτο ...

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Θαύμα πού εἶδα ἕνα Σαββάτο...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιάννο μου ἀγαπητέ, τελειώσαμε κι' ἄποψε. Ὁρεβουάρ λοιπόν
 γιά τήν ἄλλη Κυριακή...